

- 2) În împrejurări precum cele din procedura principală, în care ajutorul finanțat din FEADR a fost acordat și plătit unei societăți cu răspundere limitată (Osäuhing) în urma a unei fraude, pot fi considerați ca *beneficiari* în sensul articolului 54 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 și al articolului 35 alineatul (6) din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 și reprezentanții societății beneficiare care au acționat fraudulos și care erau totodată beneficiarii efectivi ai societății respective la momentul obținerii frauduloase a ajutorului?

- (¹) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).
- (²) Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO 2013, L 347, p. 549).
- (³) Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității (JO 2014, L 181, p. 48).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Veliko Tarnovo (Bulgaria) la 12 iulie 2022 – „V.B. Trade” OOD/ Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Cauza C-466/22)

(2022/C 389/07)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „V.B. Trade” OOD

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Întrebările preliminare

- 1) Expresia „efectul juridic [al unei semnături electronice] și posibilitatea de a fi acceptată ca probă”, cuprinsă în dispoziția articolului 25 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 910/2014 (¹) al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE, trebuie interpretată în sensul că impune instanțelor judecătorești din statele membre să admită că, în cazul în care condițiile prevăzute la articolul 3 [punctele] 10, 11 și 12 din acest regulament sunt îndeplinite sau nu sunt contestate, existența și calitatea de autor invocată ale unei astfel de semnături trebuie să fie prezumate *a priori* ca fiind stabilite dincolo de orice îndoială și în mod necontestat și trebuie interpretată în sensul că, în cazul în care condițiile prevăzute de aceste dispoziții sunt îndeplinite, instanțele judecătorești din statele membre sunt obligate să recunoască existența unei valori/forțe probante a semnăturii electronice calificate care este echivalentă cu valoarea/forța probantă a unei semnături olografe numai în cadrul prevăzut de regimul juridic național cu privire la această semnătură olografă?
- 2) Expresia „nu i se refuză [...] în procedurile judiciare”, cuprinsă în dispoziția articolului 25 alineatul (1) din regulamentul menționat, trebuie interpretată în sensul că impune instanțelor naționale ale statelor membre o interdicție absolută de a utiliza posibilitățile procedurale prevăzute în sistemele lor juridice pentru a contesta importanța ca mijloc de probă a efectului juridic al semnăturii electronice prevăzut de regulament sau trebuie interpretată în sensul că această dispoziție nu se opune ca condițiile prevăzute de dispozițiile articolului 3 [punctele] 10, 11 și 12 din regulament să fie infirmate prin utilizarea de către instanțele naționale ale statelor membre a instrumentelor aplicabile în temeiul dreptului lor procedural, permițând astfel părților la un litigiu să respingă în fața instanței forța probantă prevăzută și valoarea probantă prevăzută a unei semnături electronice?

(¹) JO 2014, L 257, p. 73.